

Tp. Hồ Chí Minh, ngày 10 tháng 02 năm 2025

BÀI KỂ CHUYỆN DƯỚI CỜ - CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ
Câu chuyện: Cành đào Lô-dơ-bai

Kính thưa: Ban giám hiệu

Kính thưa Quý thầy cô cùng các bạn học sinh

Chúng em tên là: Mai Minh Huy học sinh lớp 10 CL2 và Dương Gia Huy, học sinh lớp 11CA2, chúng em đến từ CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ. Lời nói đầu tiên, em xin gửi lời chào đến quý Ban Giám Hiệu, quý thầy cô, các cô chú nhân viên và toàn thể các bạn học sinh có mặt trong buổi lễ chào cờ ngày hôm nay.

Từ lâu, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn là tấm gương sáng để nhân dân Việt Nam học tập, noi theo. Vì đó, Thư Viện LHP chúng em đã sưu tầm những câu chuyện hay về Người và hôm nay chúng em muốn chia sẻ đến quý thầy cô và các bạn học sinh câu chuyện mang tên “Cành đào Lô-dơ-bai”.

Năm 1960, Bác Hồ đã mời cả gia đình luật sư Lô-dơ-bai, người đã có công cứu Bác ra khỏi nhà tù thực dân Anh ở Hồng Kông năm 1931 - 1932, sang thăm Việt Nam.

Trong thời gian ông bà luật sư và người con gái cũng làm nghề luật sư ở thăm Việt Nam, Bác Hồ mời khách quý đi thăm vịnh Hạ Long. Chuyến đi chỉ gói gọn có một ngày, vì thời gian 1960 quá hẹp. Đó là ngày 29 - 1 - 1960.

Ở đâu cũng vậy, khi được biết ân nhân của Bác Hồ, cũng là ân nhân của cả dân tộc tới thăm, ở đó đón tiếp thật nhiệt tình, chu đáo. Khi đoàn ô tô đưa gia đình luật sư Lô-dơ-bai tới cảng Hải Phòng, 3 tuần dương hạm đã dàn hàng ngang bên cầu cảng nghênh đón. Hạm 1 mở đường, hạm 3 hộ tống, bạt che pháo được dỡ đi đúng nghi lễ quốc tế. Hạm 2 thì pháo được dỡ đi, thay vào là bàn ghế lịch sự bày đồ ăn, thức uống. Đoàn xe vừa tới cảng, cả 3 hạm tàu cùng kéo hồi còi dài chào mừng. Cầu tàu hạm 2 từ từ hạ xuống đón khách. Đoàn ô tô vừa lên tàu xong, cả 3 hạm tàu lại rúc còi chào tạm biệt thành phố cảng, rùng mình rẽ sóng đưa khách quý ra thăm vịnh Hạ Long.

Thăm Vịnh xong, ráng chiều đỏ xuống. Khách quý được ban đón tiếp mời về nghỉ tại một khách sạn sang nhất tại Hạ Long. Năm đó ấm trời, hoa đào nở sớm đỏ rực cả một Bãi Cháy. Hôm sau khách quý trở về thủ đô từ tinh mơ.

Phà Bính ngày áp Tết, khách qua lại phà đông nghìn nghịt, vất vả lắm ô tô mới xuống phà được.

Đứng trên phà, nghệ sĩ Kim Côn đang loay hoay với chiếc máy ảnh trước cảnh trời, cảnh nước đang độ xuân về. Bỗng một cụ già tay cầm cành đào rất đẹp cố giơ cao lên để khỏi bị hỏng, hỏi:

- Tây ở đâu mà nhiều thế hả ông?

Kim Côn thân mật nói :

- Thưa cụ, đây là luật sư từng cứu Bác Hồ năm xưa đấy ạ.

Thì ra người Việt Nam nào cũng biết chuyện luật sư Lô-dơ-bai từng cứu Bác Hồ thoát khỏi tù ngục của thực dân Anh năm xưa. Nghe nói thế, cụ già cố tiến ngay lại trước mặt ông già người nước ngoài, cụ ngỏ ý nhờ đồng chí phiên dịch dịch giúp rồi cụ nói:

- Thưa cụ, tôi ở Thủy Nguyên bên này sông, hôm nay đem cành đào của vườn nhà sang phố Cát Dài ở Hải Phòng để cho đứa cháu ngoại đón xuân ăn tết, rồi ra phố Cầu Đất ngồi viết câu đối kiếm chút tiền đem về cho bà lão có thêm đồng sắm tết. Trời run rủi thế nào tôi lại có cái may mắn được gặp lại ân nhân của đất nước. Thưa Cụ, chữ Ân của Cụ nặng lắm, muôn đời con cháu chúng tôi không trả nổi. Cụ cho phép tôi được kính biểu Cụ cành đào này và xin Cụ hãy nhận ở tôi ba lễ...

Cụ già Thủy Nguyên miệng nói, tay nâng cành đào cung kính tặng luật sư rồi sụp ngay xuống sàn phà vái lia lia!

Thật quá bất ngờ cho cả gia đình luật sư, cho tôi và cho cả chuyến phà chật ních người. Tôi bắt gặp cụ bà Lô-dơ-bai vội quay đi xóa những giọt nước mắt đang trào ra. Còn cụ ông Lô-dơ-bai sau khi qua đi giây phút bàng hoàng vội nâng ông cụ dậy, ôn tồn nói :

- Không phải là tôi đã cứu Chủ tịch Hồ Chí Minh. Chính chủ nghĩa nhân đạo của Người đã cứu Người. Chính vì chủ nghĩa nhân đạo của Người nên ngày ấy, tôi, bạn bè tôi và cả nước Anh của tôi đã nhiệt tình giúp tôi giải thoát cho Người. Tôi xin chân thành cảm ơn cụ đã cho tôi cành đào này. Tôi xin cảm ơn nhân dân Việt Nam, một dân tộc luôn sống có nghĩa có tình. Tôi xin nhận cành đào này. Cành đào này sẽ thắm mãi trong lòng tôi. Bây giờ tôi lại xin phép được nhờ cụ giúp tôi một việc là cụ hãy chuyển cành đào này cho người cháu ngoại của cụ và nói với cháu rằng : Đây là cành đào của luật sư Lô-dơ-bai, người nước Anh gửi

tặng cháu để cháu đón xuân, chúc cháu luôn học giỏi, xứng đáng là cháu ngoan Bác Hồ.

Câu chuyện trên được trích trong quyển sách Kể chuyện Bác Hồ / Trần Ngọc Linh, Lương Văn Phú, Nguyễn Hữu Đăng sưu tầm, tuyển chọn. Tập 1.- nxb. Giáo Dục, 2003. – 275tr. ; 21cm.

Qua câu chuyện trên, em tin rằng mỗi người chúng ta đều có trong mình những suy nghĩ, bài học tư tưởng của riêng mình. Nhưng có một điều không thể nào phủ nhận, đó chính là tư tưởng đạo đức cao đẹp của Chủ tịch Hồ Chí Minh, một con người luôn coi trọng tình nghĩa, biết ơn những người đã giúp đỡ mình, đồng thời lan tỏa tinh thần nhân đạo, lòng nhân ái và sự trân trọng đối với những giá trị cao đẹp trong cuộc sống.

Cuối cùng, em xin kính chúc Ban giám hiệu nhà trường, quý thầy, cô giáo lời chúc sức khỏe, hạnh phúc, chúc các các bạn học sinh luôn vui tươi, yêu đời và đạt thành tích cao trong học tập.

Câu hỏi:

1. Vì sao Chủ tịch Hồ Chí Minh và dân tộc Việt Nam lại mang một ơn nghĩa sâu đậm với gia đình luật sư Lô-dơ-bai?

Vì luật sư Lô-dơ-bai, người đã có công cứu Bác ra khỏi nhà tù thực dân Anh ở Hồng Kông năm 1931 - 1932.

2. Cụ đồ già đã có hành động gì để bày tỏ lòng trân quý đối sâu sắc với gia đình vị luật sư?

Kính tặng vị luật sư cảnh đào đẹp nhất của vườn nhà mà cụ đã đưa cháu ngoại và quỳ xuống sấn vái 3 hồi để bày tỏ lòng thành biết ơn đến gia đình luật sư Lô-dơ-bai.

3. Trước lòng thành của cụ già, phản ứng của mọi người lúc đó tại cảng như thế nào?

Thật quá bất ngờ cho cả gia đình luật sư, cho nhiếp ảnh gia Kim Côn và cho cả chuyến phà chật ních người. Cụ bà Lô-dơ-bai vội quay đi xóa những giọt nước mắt đang trào ra. Còn cụ ông Lô-dơ-bai sau khi qua đi giây phút bàng hoàng vội nâng ông cụ dậy. Chân thành cảm ơn cụ đã cho cảnh đào. Cảm ơn nhân dân Việt Nam, một dân tộc luôn sống có nghĩa có tình.